

ČESKO MÁ KONEČNĚ STRANU KTERÁ VEŘEJNĚ SLIBUJE, ŽE SE ZASTANE VŠECH NEZAOČKOVANÝCH A NIKDY JE NEBUDE NUTIT K VAKCINACI!!! JE TO NÁRODNÍ DEMOKRACIE ADAMA B. BARTOŠE! ND JE SOUČÁSTÍ SILNÉ NEJNÁRODNĚJŠÍ ALIANCE 4 STRAN

- CZ24 News | 28. června 2021

ČESKO: Na jižní Moravě či na Lounsku zbyly lidem doslova jen oči pro pláč. Vím, že nyní nepotřebují nějaké konejšení, ale pomoc, a pomoc přichází – jak od státu, tak především od lidí (i Otevřeme Česko pomáhá, seč může, stačí se podívat na jeho facebook). Upřímnou soustrast všem, kteří při této katastrofě ztratili své blízké. Jejich životy jim nikdo nevrátí. Materiální škody, jakkoli veliké, se však dají vždy vyřešit. Znovu se vystaví domy, znovu se obnoví obce.

Některé věci ale tak snadno obnovit nejde. Když si například člověk zmrzačí život údajně “proticovidovou” vakcínou – to se nijak „odestát“ nedá. Chci tím říci, že i to sebehorší tornádo je ve skutečnosti méně nebezpečné, než globalistické tornádo Total Control, které na nás vypouští všemožní sorošové, gatesové, fauciové, schwabové, či, abychom zůstali u českých reálií, prymulové, vojtěchové, hamáckové či flégrové.

Když jsem sledoval fotografie šílené spouště, kterou po sobě přírodní katastrofa zanechala, uvědomil jsem si, jak asi vypadá náš, podobně poničený, národ po roce a půl trvající covidové tyranie – jen to nevidíme navenek, jen to není tak očividné. Všechno to utrpení, krachy, dluhy, smutné životné příběhy, zmařené životy, opuštění senioři, sebevraždy, psychické problémy, podlomené zdraví národa, narušená psychika lidí, strach, skepse, ztráta imunity, narušené mezilidské vztahy, ztráta svobod, vzájemné odcizení, ztráta důvěry v politiku a politiky, krachující živnosti, mrtví na lockdown, napjaté partnerské vztahy, zhroupení žáků a studentů, uniklé příležitosti, a především – očkování, které nevratně poškodilo naši DNA – zkrátka to vše, čím se covidová mafie na našem národu provinila, zanechalo na něm hluboké šrámy, které sice nejsou vidět tak, jako šrámy na jihomoravské krajině, ale jsou stejně tragické. Tím události z jižní Moravy nezlehčuji, ba naopak chci lidi, kteří přišli o střechu nad hlavou, povzbudit – i když se to zdá jako hrozná rána osudu, dá se relativně rychle zacelit. Některé rány na duši našeho národa však, bojím se, jsou nezvratné.

Přesto i s tím se pokusíme něco udělat. I kdybychom byli v sebevětších problémech, můžeme je vyřešit, pokud o to bude zájem. Důležité totiž je, abychom si je uvědomili, abychom je dovedli pojmenovat a abychom měli vůli je změnit. Když se chce, jde všechno. Pokud si ale ve volbách vybereme tutéž vládu nebo ji jen vystřídáme tou parlamentně-opoziční sebrankou, která v tom všem jela s vládou „Spolu“, bude tu jen malá šance něco změnit. Tu změnu musí chtít většina národa a tomu, koho si pro změnu vybere, musí většina svěřit silný mandát. Většinový. Jinak se s tím nic udělat nedá.

A tím jsme opět u voleb. Zatím se zdá, že snad budou, ale může se stát snadno, že budou zrušeny, asi tak, jako když velký pevný dům přestal v pěti minutách existovat poté, co se kolem něj prohnalo tornádo. Chci tím říci, že vše je nejisté, vše je vrtkavé, vše se neustále mění. Nic netrvá věčně a vše může být rázem jinak. Covidový teror může ihned zmizet, když se na tom většinově shodneme, stejně jako se naopak může stát, že šance na jeho porážku (volby) zmizí ze dne na den. Stačí k tomu jedno „Čauky, lidi“, ve kterém nám premiér vysvětlí, že kvůli mutaci „epsilon“ je shlukování lidí ve volebních místnostech velkým rizikem a proto je třeba mu předejít...

Stejně tak ale můžeme svojí energií, odhodlaností a iniciativou vytvořit pomyslné tornádo my – uvést do pohybu tornádo, které nenechá kámen na kameni ve Strakově akademii. Ve hře jsou zkrátka všechny možnosti a zatím ještě vše záleží na nás. Zatím máme ještě pořád šanci věci změnit. S přibývajícím časem však bude ona šance stále menší, proto bychom neměli příliš otálet.

Dynamika procesů se neustále zrychluje. Společnost se mění. Pro politickou stranu, jako je Národní demokracie, to znamená držet nejen své pozice, ale držet i krok s dobou a přinášet řešení pro aktuální problémy, nebojovat staré bitvy (jako to činí například tzv. pravice se svým primitivním antikomunismem typu „Zavražděna komunisty“, jakoby s popravou Milady Horákové měl Vojtěch Filip něco společného). Jako strana konzervativního střihu jsme povinni hájit tradiční a osvědčené hodnoty a v tomto smyslu není potřeba vymýšlet nic nového. Stačí bránit to, co se novodobí pokrokaři snaží pohanět jako překonané. Na druhou stranu, změněné podmínky ve společnosti (a o tom, že se naše společnost, a nejen ta naše, proměnila za posledního půl druhého roku více než skokově, snad nemusíme snášet žádné důkazy) znamenají, že i různé složky tvořící tuto společnost budou muset nově definovat své poslání, svůj úkol, svůj smysl. Svůj program. To platí i pro nás, národní demokraty.

Jistě, v platnosti zůstává i to, co tu už v několika posledních nedělnících oznamuji – v těchto volbách Národní demokracie nebude kandidovat sama, ale společně s ANS a s Rozumnými podpoří Otevřeme Česko, jak jsem o tom mluvil i ve mém posledním [Středníku](#). Původně jsem chtěl dnes psát o tom, proč jsme k tomuto rozhodnutí přistoupili, více to rozvést, vysvětlit apod. – ale o tom příště.

Národní demokracie jako politická strana tím ale nezaniká. Předvolební šikování různých formací je

věcí spíše taktiky. Strategie je ale dlouhodobá záležitost. V tomto dlouhodobém horizontu si stále více uvědomuji, že posláním Národní demokracie je stát se stranou, která bude hájit zájmy nejen všech lidí, ale speciálně i zájmy těch lidí, kterým hrozí, že se ve státě stanou proti své vůli menšinou, na kterou nikdo nebude brát ohled. Mám tím na mysli například ty, kteří se z různých důvodů nenechají očkovat.

Tito lidé budou zřejmě už velice brzy pod silným tlakem, budou v menšině, ale bude jich i nadále nezanedbatelné množství. Nechat je napospas covidové mafii by znamenalo, že i oni časem, dříve či později, pokud nebudou mít zastání, podlehnou. Když se podpoříme navzájem, uchováme alespoň některé síly potřebné k přežití národa. Zastat se těchto lidí bude proto nesmírně důležité. Zároveň se zdá, že politické strany nebudou většinově chtít zájmy těchto lidí hájit. Proto potřeba aktivně hájit zájmy nás, kteří se očkovat nechceme nechat dát, bude v čase vzrůstat. Vzroste zvláště ve chvíli, kdy stát začne lidi očkovat proti jejich vůli. A pokud vše půjde tempem, jaké už nyní vidíme (viz můj minulý nedělník), od něčeho takového nejsme daleko. Povstat proti tomu až tehdy, by ale bylo pozdě. Ozvat se musíme už i ve chvíli, kdy se jeví jako pravděpodobné, že na neočkované bude vyvíjen tlak nepřímý a kdy bude hrozit, že se stanou (staneme) občany druhé kategorie.

Vždy jsem viděl pro Národní demokracii prostor na politické scéně, vždy jsem vnímal smysl její existence, ale v dramaticky měnícím se světě je nutno reagovat včas, rychle a adekvátně a přizpůsobovat program akutním potřebám. Nemám důvod cokoli měnit či vypouštět z našeho dlouhodobého ideového programu. Tím spíše nemám důvod cokoli přehodnocovat nebo hledat nějaké kompromisy. V jistém smyslu nás, národní demokraty, ale přece jen čeká jedna změna: musíme se stát aktivní a hlasitou oporou těch, kteří, podobně jako my, mají rádi svobodu natolik, že by ji za nic jiného nevyměnili – ani za pofiderní bezpečí před mediálním virem. Otázka očkování musí být otázkou svobodné volby a stát očkování nesmí propagovat. Musíme udělat vše pro to, aby ty, kteří očkování odmítnou, nikdo nediskriminoval.

Národní demokracie svým členům nemluví do života a nechává i očkování na jejich svobodném rozhodnutí. Musí to být věc dobrovolnosti. Je možné, že někteří naši členové vakcinaci neodmítnou. Nikdo je za to hanět nebude. Ideově ale Národní demokracie vakcinaci proti Covid-19 odmítá (a výhrady jsme měli i dosud například k povinnému očkování dětí hexavakcínou apod.) a náš názor nic nezmění. V současném dění nevidíme náhodu, ale dlouhodobý a zákeřný plán elit, kdy očkování je jedním z cílů této krize. Právě proto jsme k němu tak nedůvěřiví.

To neznamená, že bychom se na očkované dívali skrz prsty. Ty, kteří si jsou nebezpečí vakcín vědomi, ale přesto je propagují, vnímáme jako naše ideové nepřátele. To je jasné. Těm to neodpustíme. Ty, kteří se nechali jejich propagandou zlákat, však nezavrhujeme. Všichni jsme lidi a svým způsobem jsme všichni na stejné (potápějící se) lodi. Vážíme si jeden druhého, zvláště tehdy, pokud tomu tak bylo i dříve. Rozličný názor na Covid by na tom neměl nic měnit. I proto jsme se nakonec rozhodli spolupracovat s Rozumnými Petra Hanniga, třebaže jsme původně měli za to, že spolupráce je – právě kvůli rozdílnému pohledu na Covid – nemožná. Ale jsou věci, které nás spojují. A Covid nás rozdělovat nesmí – už beztak způsobil mnoho škody.

Avšak bez ohledu na to, jak se společnost proměnila a jak dalece se ještě promění, Národní demokracie bude vždy hájit právo odmítnout jakýkoli zásah do osobní integrity člověka, jakým očkování bezesporu je. Bude vždy hájit svobodu, aby o případném očkování mohl člověk rozhodnout sám. Bude se ze všech sil bít za to, aby neočkovaní nebyli kráceni na svých právech a aby se jim život nijak nestal složitějším.

Píši to proto, abych těm, kteří očkování, podobně jako já a celá řada mých kolegů a kolegyně odmítají, dal naději, že ani v tomto boji nejsou sami. Je to náš společný boj...

Adam B. Bartoš, předseda Národní demokracie

Zdroj: narodnidemokracie